«La gent venia a la cuina, ens donava les gràcies i volia consells. Ens tenia confiança»

«La gent venia a la cuina, ens donava les gràcies i volia consells. Ens tenia confiança»

Maria Lluïsa Torrent i Jordi Vilanova acaben de tancar, per jubilació, el restaurant Vilanova de Salt. Demà rebran el premi Tres de març com a reconeixement a la seva trajectòria i per haver donat a la vila un referent gastronòmic, però també per la seva col·laboració en accions culinàries a Salt. Respon Maria Lluïsa Torrent.

Fa poc que ha tancat el restaurant. El troba a faltar?
Molt. Ho enyoro. Trobo a faltar el dia a dia. Que la gent et digués que havia menjat bé, que la cuina que feia era molt bona... El llibre d´honor el va obrir Salvador Sunyer i ara l´ha tancat Jordi Viñas. Per aquí han passat escriptors, metges, pintors, músics... És preciós. I molts estudiants.

Un estil singular.
Sí, era familiar i de cuina de mercat. Cada dos dies anava a comprar al mercat. Feia trinxat de patata, fricandó... i m´havia decantat molt a treballar les cocotxes, peix com tonyina, lluç amb vi de Perelada... També em trencava molt les banyes amb la pastisseria.

Amb el restaurant Vilanova tancat, on es pot anar a menjar, ara, a Salt?
Ara hi ha un ventall de restaurants molt ampli. No vull ser més que ningú.

Va impulsar el col·lectiu de les cuineres de Salt.
Era en època de l´alcalde Corominas. Ara em conviden perquè ensenyi com es fan alguns plats. També vaig al mercat i faig explicacions als botiguers. Ara començarem la cuina del peix. Soc amiga de la Montserrat Fontané, la mare dels Roca del Celler, i sempre que em necessiten per a alguna cosa de l´Oncolliga també hi col·laboro.

Salt li reconeix la tasca.
Em fa molta il·lusió el premi. No m´ho esperava. Em va venir molt de nou quan l´alcalde em va trucar per dir-m´ho. He esperat moltes coses de l´Ajuntament, però això no. He col·laborat amb televisions, ràdio... coses per Salt.

Segueix entretinguda.
Sí, però no és el mateix. En tenir un restaurant propi, la gent venia a la cuina i et donava les gràcies i et demanava consells. Ens tenien molta confiança. Trucaven per preguntar detalls gastronòmics...

Salt en les darreres dècades s´ha desenvolupat molt. Com ho ha vist?
Amb el creixement, s´ha guanyat en alguns aspectes. Ara hi ha estudis universitaris i biblioteques. Hi ha molt de tot. Potser massa, he!, he! Molts nois i noies universitaris ens feien treballar molt. Molts són alumnes francesos de Montpeller, Llemotges, Carcassona... i, de vegades, venia la família a veure´ls a Salt i venien a dinar. Com que en aquests estudis hi ha tants alumnes, molts pisos estan plens i donen vida. També nois de Saragossa, Sòria... Al restaurant també venien els catedràtics de Barcelona que venen a fer màsters els caps de setmana. I molta gent de Salt, moltes festes, aniversaris, grups d´amics....

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/03/02/gent-venia-cuina-donava-gracies/899003.html?utm_source=rss